

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.6/ว 121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545
เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด

30

ที่ กค 0406.6/ว.121

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท. 10400

26 ธันวาคม 2545

เรื่อง หลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิด
เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ด้วยพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐในกรณีเจ้าหน้าที่ได้กระทำไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงโดยสิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีดังกล่าวจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรม หรือความผิด หรือความบกพร่อง หรือระบบดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์ หน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งจึงกำหนดค่าสินไหมทดแทนในกรณีต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของหน่วยงานของตน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรมและความไม่เสมอภาคแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของแต่ละหน่วยงานของรัฐ

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีมาตรฐานในการกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเสมอภาคกับเจ้าหน้าที่ของทุกหน่วยงาน จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดดังนี้

1. กรณีกระทำด้วยความจงใจ ซึ่งเป็นการกระทำที่มีได้เกิดจากการทุจริตของเจ้าหน้าที่ แต่เป็นการจงใจกระทำหรือละเว้นการกระทำที่ประสงค์ต่อผลหรือยอมเสี่ยงเห็นผลในความเสียหาย โดยผิดกฎหมาย และก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐจากการกระทำดังกล่าว กรณีเป็นความเสียหายลักษณะพฤติการณ์ระดับความร้ายแรงสูงสุด สมควรกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความเสียหายหรือในอัตราร้อยละ 100

2. กรณีกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำที่มีได้ตั้งใจเพื่อประสงค์ต่อผลหรือยอมเสี่ยงเห็นผลในการกระทำ แต่ผู้กระทำได้กระทำโดยผิดกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายเนื่องจากการมิได้ระมัดระวังตามที่บุคคลจะระวังในลักษณะที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก โดยสมควรกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่เป็น 3 ระดับ คือ

- ระดับที่ 1 กรณีเจ้าหน้าที่กระทำหรือละเว้นการกระทำโดยฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยงหรือละเลยการใช้หรือบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการจนเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอย่างร้ายแรงโดยมิได้มีการแก้ไขและบรรเทาความเสียหายให้แก่ทางราชการ กรณีเป็นความเสียหายลักษณะ

พฤติการณ์ระดับร้ายแรง สมควรกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ให้ชัดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีนี้ในระหว่างอัตราร้อยละ 91 – 95

- ระดับที่ 2 กรณีเจ้าหน้าที่กระทำหรือละเว้นกระทำในลักษณะการฝ่าฝืนหรือหลีกเลี่ยงหรือละเลยการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการจนเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ แต่ได้เข้ามาช่วยแก้ไขและบรรเทาความเสียหายให้แก่ทางราชการ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายเพิ่มขึ้นหรือทำให้เสียหายน้อยลง กรณีเป็นความเสียหายลักษณะพฤติการณ์ระดับค่อนข้างร้ายแรง สมควรกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ให้ชัดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีนี้ในระหว่างอัตราร้อยละ 81 – 90

- ระดับที่ 3 กรณีเจ้าหน้าที่กระทำหรือละเว้นการกระทำโดยขาดความระมัดระวังในลักษณะที่คาดเห็นหรือหากระมัดระวังสักเล็กน้อยก็คงได้คาดเห็นได้ว่าความเสียหายอาจเกิดขึ้นได้ สมควรกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ให้ชัดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีนี้ในระหว่างอัตราร้อยละ 65 – 80

3. สำหรับการให้หักส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ออกในกรณีหน่วยงานของรัฐมีส่วนในความรับผิดด้วยตามนัยมาตรา 8 กรณีการละเมิดของเจ้าหน้าที่เกิดจากความผิดหรือบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินการส่วนรวมนั้น เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีรายละเอียดมากและเงื่อนไขในทางปฏิบัติที่ยังขาดข้อเท็จจริงที่จะนำมาพิจารณาและตั้งเป็นหลักเกณฑ์ได้ จึงเห็นสมควรให้แต่ละหน่วยงานของรัฐหักลดได้ตามสมควรแก่กรณี โดยกระทรวงการคลังจะได้พิจารณาถึงความเหมาะสมให้อีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดแจ้งหน่วยงานที่อยู่ในการควบคุมดูแลหรือในกำกับดูแลถือเป็นหลักปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายประกอบ ดันติยาพงศ์)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านทรัพย์สิน

กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักความรับผิดทางแพ่ง

กลุ่มตรวจสอบวินิจฉัยงานละเมิดและแพ่ง 4

โทร. 0-2271-1217

ภาคผนวก ข

หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.2/ว 66 ลงวันที่ 25 กันยายน 2550
เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0406.2(อ).๖๖

247

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๒๖ กันยายน 2550

เรื่อง แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
เขียน ปลัดกระทรวง ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี ผู้อำนวยการ เลขาธิการ ผู้บัญชาการ อธิการบดี
และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
อ้างถึง 1. พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539
2. หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.8/ว 121 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2545
สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางในการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิด

ตามที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐในกรณีเจ้าหน้าที่ได้กระทำไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยสิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีดังกล่าวจะมีได้เพียงใด ให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรม หรือความผิด หรือความบกพร่อง หรือระบบดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์ และกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ไว้ตามหนังสือที่อ้างถึง 2 นั้น

กระทรวงการคลังขอเรียนว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 8 ข้างต้น มิได้นำหลักเรื่องอุกหนักร่วมมาใช้บังคับกับกรณีที่มีการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน และเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น แต่ปรากฏว่าหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0406.8/ว 121 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2545 ที่ส่วนราชการต่างๆ ถือปฏิบัติอยู่ ยังมีได้มีการกำหนดแนวทางแบ่งสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่ละรายไว้ ทำให้การกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานยังคงเกิดความเหลื่อมล้ำไม่เป็นธรรม และเกิดความไม่เสมอภาค

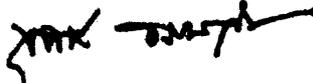
ฯ...

แก่เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดคดีใช้คำสินไหมทดแทนของแต่ละหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นสมควรยกเลิกหนังสือ
กระทรวงการคลัง ที่ กค 0408.8/ว 121 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2545 และเพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีบรรทัดฐาน
ในการกำหนดความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม
และเสมอภาคกับเจ้าหน้าที่ของทุกหน่วยงาน จึงเห็นควรกำหนดแนวทางในการเรียกค่าสินไหมทดแทน
ของเจ้าหน้าที่ที่ได้กระทำให้เกิดความเสียหายที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ โดยได้แบ่งตามลักษณะของความเสียหาย
และกำหนดสัดส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดคดีใช้คำสินไหมทดแทนตามกลุ่มหรือแต่ละราย
เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้ประกอบเป็นแนวทางในการพิจารณาสำนวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่อไป
(สิ่งที่ส่งมาด้วย)

อนึ่ง ในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐอาจพิจารณา
โดยคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำ และความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมีต้อง
ใช้สิทธิเรียกให้ใช้เพิ่มจำนวนความเสียหาย ตามมาตรา 8 วรรค 2 และถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือ
ความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมให้หักส่วนแห่งความรับผิดดังกล่าวออกด้วย
ตามมาตรา 8 วรรค 3 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แล้วจึงนำ
ความเสียหายที่ลดส่วนและหรือหักส่วนแล้วมาพิจารณาความรับผิดให้เหมาะสมตามพฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่
แต่ละราย โดยใช้แนวทางการกำหนดสัดส่วนดังกล่าวประกอบการพิจารณา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องใช้แนวทางดังกล่าวประกอบการ
พิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอู๋ นิช สุรรัตนาทิน)
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มบริหารการต่างประเทศชายแดนใต้

กรมบัญชีกลาง
สำนักความรับผิดทางแพ่ง
กลุ่มพัฒนาและบริหารงานละเมิดและแพ่ง
โทร.0 2271 1999

แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)						หมายเหตุ
		คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง		ผู้บังคับบัญชา (ณ.)		
		ชื่อ	สัดส่วน	ตำแหน่ง	สัดส่วน	ชั้นสูง / ชั้นกลาง	ผู้ดูแล	
1	การจับจ่ายจัดซื้อ ราคามแพง							
	1.1 วิธีการซื้อจ้างจ้าง ไม่ถูกต้อง	กก. ศึกษารณนต	60	ฝ่ายพัสดุ	20	10	10	กรณีไม่ผ่าน จนท. ฝ่ายพัสดุ
		กก. ศึกษารณนต	60	-	-	20	20	กรณีไม่ผ่าน จนท. ฝ่ายพัสดุ
		กก. ศึกษารณนต	60	-	-	-	40	กรณีไม่ผ่าน จนท. ฝ่ายพัสดุ / สม. ชั้นต้น-กลาง
	1.2 กำหนดราคาทางสูงกว่าความเป็นจริง							
	(1) ใช้ค่า Factor F / ราคาพัสดุ ไม่ถูกต้อง	กก. กำหนดราคากลาง	70	ฝ่ายพัสดุ	15	10	5	กรณีไม่ผ่าน จนท. ฝ่ายพัสดุ
		กก. กำหนดราคากลาง	70	-	-	20	10	กรณีไม่ผ่าน จนท. ฝ่ายพัสดุ
		กก. กำหนดราคากลาง	70	-	-	-	30	กรณีไม่ผ่าน จนท. ฝ่ายพัสดุ / สม. ชั้นต้น-กลาง
	(2) จำนวนปริมาณงานผิดพลาด	กก. กำหนดราคากลาง	100	-	-	-	-	
	1.3 ไม่คัดเลือกผู้เสนอราคาต่ำสุดที่มีคุณสมบัติ							
	ทุกข้อหาเมื่อขึ้นใช้ในการกำหนด							
	(1) วิธีเลือกราคา	กก. ผลิตของ	60	ฝ่ายพัสดุ	15	15	10	กรณีไม่ผ่าน (1) และ (2) จนท. ฝ่ายพัสดุผู้ผ่านงานปกติที่ผู้ดูแล
	(2) วิธีเปรียบเทียบราคา	กก. ศึกษารณนต	60	ฝ่ายพัสดุ	15	15	10	เป็นผู้บังคับบัญชาใช้วิธีการคัดเลือกผู้เสนอราคา ไม่ให้ผู้ดูแลรับผิดชอบ
								ร้อยละ 40 (จนท. ฝ่ายพัสดุผู้ผ่านงาน ไม่ต้องรับผิดชอบ)

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ต่อ)

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบจำหน้าที่ (ร้อยละ)						หมายเหตุ
		คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง		ผู้บังคับบัญชา		
		ชื่อ	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	ชื่อตำแหน่ง / ผู้ปฏิบัติ	
2	การตรวจการจ้างตรวจรับ ไม่ถูกต้อง							
2.1	การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปราชการ	กค.ตรวจการจ้าง	30	ผู้ควบคุมงาน	50	10	10	กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนจึงว่าผู้บังคับบัญชา มีบทบาทที่ควรจะได้รับพิจารณาควรรับงานไม่เป็นไปตามแบบรูปราชการ
		กค.ตรวจการจ้าง	40	ผู้ควบคุมงาน	60			กรณีผู้บังคับบัญชาไม่แจ้งผู้ว่าการตรวจรับงานไม่เป็นไปตามแบบรูปราชการ ไม่ต้องรับผิด
2.2	สัดส่วนไม่ตรงตามสัญญา	กค.ตรวจรับ	60	ฝ่ายตัด	20	10	10	กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนจึงว่า กค.ฝ่ายตัดผู้บังคับบัญชา มีบทบาทที่ควรได้รับพิจารณาควรรับงานไม่เป็นไปตามสัญญา
		กค.ตรวจรับ	100					กรณี กค.ฝ่ายตัดผู้บังคับบัญชา ไม่แจ้งผู้ว่าการตรวจสอบ ไม่ตรงตามสัญญา ไม่ต้องรับผิด
3	ไม่ไว้ใจค่าปรับกรณีส่งมอบงานของค่าจ้าง	กค.ตรวจการจ้างรับ	70	ฝ่ายตัด	10	10	10	กรณีข้อเท็จจริงปรากฏเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนจึงว่า กค.ฝ่ายตัดผู้บังคับบัญชา มีบทบาทที่ควรจะได้รับพิจารณาควรรับงานของค่าจ้าง
		กค.ตรวจการจ้างรับ	100					กรณี กค.ฝ่ายตัดผู้บังคับบัญชา ไม่แจ้งกรรมการที่ข้อเท็จจริงได้ว่ามีการส่งมอบงานของค่าจ้าง ไม่ต้องรับผิด 60
								กค.ตรวจการจ้างรับ ปฏิเสธไม่รับไม่ทราบ, คณะกรรมการรับผิดบทลงโทษ
								ข้อบทลงโทษ เป็นต้น

กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบ (ต่อ)

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบเจ้าพนักงาน (ร้อยละ)						หมายเหตุ
		คณะกรรมการ		ผู้เกี่ยวข้อง		ผู้บังคับบัญชา		
		ชื่อ	สัดส่วน	ส่วนต่อ	สัดส่วน	ส่วนต่อ	ผู้ดูแล / ผู้ดูแล	
4	การใช้เงินผิดระเบียบ 4.1 ไม่นำเงินมาใช้ในการปฏิบัติงาน เมื่อนำไปใช้โดยผิดระเบียบ			ฝ่ายการเงิน	20	30	50	กรณีเป็นเงินที่ผู้เสนอและผู้บังคับบัญชาปฏิบัติงานผิด- การวินัยการคลัง
							100	กรณีผู้ดูแลมิได้ดำเนินการแจ้งการขอเป็นข้อปฏิบัติ ให้รับเงินคืน- จำนวนร้อยละ 100 (จน.ฝ่ายการเงินผู้ชำนาญ ไม่ฟ้องวินัย)
	4.2 จ่ายเงินเกินสิทธิไม่มีสิทธิผิดระเบียบ			ฝ่ายการเงิน	60	20	20	กรณีมีเงินงบประมาณวินัยการคลังใช้จำนวนแล้ว แต่จ่าย ผิดระเบียบหรือจ่ายเกินกว่าสิทธิที่ควรได้รับ

ฝ่ายวินัยการคลัง

1. กรณีเจ้าพนักงานที่ปฏิบัติงานซึ่งมีผลมากกว่า 1 คน เช่น คณะกรรมการทำงานผิดพลาดจำนวน 3 คน หรือเจ้าพนักงานที่จ่ายค่าตอบแทนที่จ่ายเกินจำนวน 2 คน ให้แต่ละกรณีมีโทษและส่วนเท่า ๆ กัน
2. ฝ่ายที่ผิดฝ่ายการเงิน หมายถึง เจ้าพนักงานที่ปฏิบัติงานในฝ่ายที่ผิดฝ่ายการเงินซึ่งมีผิดอย่างหนึ่งหรือสองอย่างซึ่งมีโทษและส่วนเท่า ๆ กัน
3. แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานที่เป็นเพียงบทบาทหรือการปฏิบัติงานเบื้องต้นเท่านั้น หากกรณีมีผลเนื่องจากแนวทางที่กล่าว ไม่ดำเนินการลงโทษ
  - 3.1 กรณีที่มีความเสียหายทำนองเดียวกันกับลักษณะความเสียหายข้างต้นมิให้นำสัดส่วนที่จ่ายค่าตอบแทนเบื้องต้นและปรับใช้ตามความเหมาะสม
  - 3.2 กรณีมีข้อเท็จจริงแก่เจ้าพนักงานที่ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติงานกับงบประมาณส่วนไปงทอนงบกลางส่วนอื่น ไม่ได้รับเงินคืนตามระเบียบ
  - 3.3 กรณีมีลักษณะความเสียหายนอกเหนือจากงบกลางส่วนอื่น ไม่กำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานที่แต่ละกรณีได้ตามความเหมาะสม

แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบเมิตของเจ้าหน้าที่

กรณีทุจริตทางการเงินหรือทรัพย์สิน

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)							หมายเหตุ	
		ผู้ทุจริต	คณะกรรมการ		ผู้เสียหาย (ตรวจสอบและควบคุม)		ผู้บังคับบัญชา			
			ชื่อ	สัดส่วน	ส่วนแบ่ง	สัดส่วน	ส่วนแบ่ง / ผู้ดูแล / ผู้อนุมัติ			
1	รับเงินส่วนตัวไปใช้ส่วนตัว									
1.1	รับเงินส่วนตัวไปใช้ในเชิงรับเงิน / แก้ไขหรือปลอมใบเสร็จรับเงิน	100				ส่วนกลาง	20	20		
1.2	ชดเชยเงินส่วนตัวไปนำเงินส่ง	100	ชช.รับใช้การเงิน	60		ส่วนกลาง	20	10	กรณี ชช.รับใช้การเงิน ไม่ปฏิบัติตามที่ศาลตัดสิน	
1.3	ไม่นำเงินส่วนตัวมาชดเชยหากไม่ครบ จำนวนตามระเบียบจนครบนำไม่ใช้ส่วนตัว	100				ส่วนกลาง	60	20	กรณี ชช.รับใช้การเงิน ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนถูกต้องตาม ระเบียบแล้ว ไม่ฟ้องคดี	
2	เงินเข้าเงินไม่ตรงจุด									
2.1	ไม่มีหลักฐานการจ่าย	100				ส่วนกลาง	60	20	20	
2.2	หลักฐานการจ่ายเท็จ	100				ส่วนกลาง	60	40		กรณี 2.2 และ 2.3 ผู้อนุมัติไม่สนใจตรวจสอบใบการบัญชี ปล่อยให้มีการทุจริตส่วนนี้แล้ว ไม่ปฏิบัติตามที่ศาลตัดสิน
2.3	หลักฐานการเบิกจ่าย	100				ส่วนกลาง	60	40		ปฏิบัติตามที่ศาลตัดสิน 2.1

แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

กรณีอุบัติเหตุ

กรณี	ลักษณะความเสียหาย	สัดส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ (ร้อยละ)		หมายเหตุ
		พนักงานขับรถ	พนักงานขับรถ	
1	ดำเนินกฎเกณฑ์เกี่ยวกับภาระงาน	100		กรณีพนักงานขับรถกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงและดำเนินกฎเกณฑ์เกี่ยวกับภาระงานเพื่อถ่ายโอนความเสี่ยงโดยสิ้นเชิง
2	ดำเนินกฎเกณฑ์เกี่ยวกับภาระงานและมีเหตุปัจจัยภายนอกประเภทต่างๆ	75		กรณีมีเหตุปัจจัยภายนอกนอกเหนือจากคนขับรถ เช่น ได้ยินรถเบรกทำให้ไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งรถเดินมีสาเหตุมาจากน้ำที่ตกลงมาเป็นน้ำค้างเย็นๆ, ไม่ชำนาญเส้นทาง, สภาพถนนที่ลื่น, ทัศนวิสัยไม่ดี, สภาพอากาศที่หนาวเย็นทำให้ไม่สะดวก, หรือมีความจำเป็นเร่งด่วน เช่น พนักงานขับรถมีอาการอ่อนล้าจึงได้ปฏิบัติงานโดยไม่ระวังความปลอดภัย เป็นต้น
3	ดำเนินกฎเกณฑ์เกี่ยวกับภาระงาน และผู้ที่มีส่วนประมาท	50		
	ผู้ขับขี่			

คำอธิบายเพิ่มเติม

- กรณีไม่มีกฏนำสาเหตุของทางราชการไปใช้ในกิจการส่วนหัวหรือบนถนนที่รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจึงรับผิดชอบในความเสียหาย ผู้ที่รับสาขาระเบิดกฎเกณฑ์และพยานอื่น เช่น จำนวนความเสียหาย (ร้อยละ 100)
- แนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบเกี่ยวกับเหตุและปัจจัยอื่นที่เป็นเหตุของอุบัติเหตุที่เกิดจากพนักงานขับรถที่ ให้ดำเนินการดังนี้
  - กรณีที่มีความเสียหายที่เกี่ยวกับสาเหตุของความเสียหายข้างต้นให้นำสัดส่วนความรับผิดชอบปรับใช้ตามความเหมาะสม
  - กรณีมีข้อเท็จจริงหรือลักษณะความเสียหายที่แตกต่างหรือแยกกันออกจากกันบางส่วน ให้กำหนดสัดส่วนความเสียหายที่ผู้เกี่ยวข้องรับผิดชอบโดยพิจารณาตามความเหมาะสม